
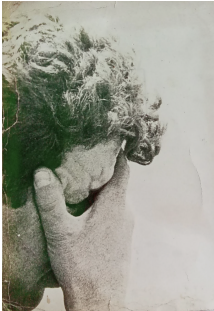

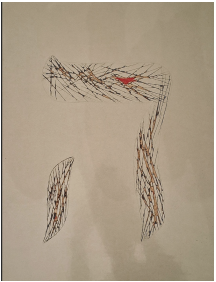

דימוי	כמה מילים של האמן.ית	שם עבודה	שם אמן
	<p>בקבוקי תרופה אשר בעבר נשאו תרופה שמטרת להילחם בגוף החולה, זוכרים היום את העבר, משמרים בפורמלין את כמוסת הזמן כאילו היו רוחות רפאים שחורים בתוך מעבדה של מכון פתולוגי אפל. מאובק אכול וכאוב, מקימה את פרפורי הזיכרון בפעולה של תיקון וריפוי, משחזרת את הכאוס ושמחת החיים שאבדו ונמוגו.</p>	<p>חור שחור</p>	<p>ברכה גיא</p>
	<p>דממת השדה החנוט עומדת על הקשר בין מה שנראה לבין מה שנעלם, בין החשוך והמואר, מפזרת בעבודה תמימות כאב זעקה וגעגוע מוות ופרידה . העבודה מהדהדת תחושה של רגשות עמוקים ופוערת באופן מטאפורי תהום ושכול צער וחמלה בשדה קמל ושרוף .</p>	<p>דממת השדה החנוט</p>	<p>ברכה גיא</p>

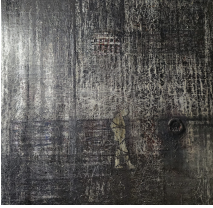

שם אמן	שם עבודה	כמה מילים של האמן.ית	דימוי
לילך פלד צירני	ללא כותרת	אם הייתי קוראת לעבודה בשם, הוא היה "הצללים לחדר באו", לא כאלה שלוחשים לי לילה טוב.	
דליה זרחיה	מתוך תמהון	סדרה שעסקה בבית, אך בימים אלו הבית התפוגג הקיבוצים	
אודליה אלחנני	צו 8	העבודה נוצרה בשנת 2021 באווירת התקופה של מבצע שומר חומות. כשסיימתי אותה הרגשתי שהיא קשה מידי והחלטתי לגנוז אותה. לצערי היא הפכה רלוונטית בימים הקשים האלה.	
הרן כסלו	קשה לצפיה	העבודות נעשו כתגובה למלחמה ובעיקר לשאלות: "איך הרגשת?" "מה היה?" "תגיד, פחדת?"	

שם אמן	שם עבודה	כמה מילים של האמן.ית	דימוי
דפנה שרתיאל	חרדה	נסיון להתנעת פעולה, מתוך השיתוק והאימה, עם מוח ריק ולב שבור	
תמר אור	אורי אור, מלחמת יום כיפור	הצילום הזה של אבא שלי מתחילת מלחמת יום כיפור מלווה אותי שנים רבות. מפקד חטיבת שריון צעיר ברמת הגולן	
גירי שי שריג	קשר דם	7.10, 239 חטופים, 1194 הרוגים ואנחנו שנשארו בחיים. לכולנו מכנה משותף אחד- חיינו לא ייראו יותר אותו הדבר מאותו היום.	
גירי שי שריג	בין חיים למוות	7.10, דני, שהיה בכיתת הכוננות של קיבוץ ארז נורה בצוואר. בדרך נס הכדור לא הרג אותו. כשהשתחרר מביה"ח שב למקום הארוע ותעד את כתם הדם שלו מאותה תקרית. כששב הביתה הבחינה אשתו שכתם הדם יצר תצורת לב.	

דימוי	כמה מילים של האמן.ית	שם עבודה	שם אמן
	<p>יומן הוא 36 עמודים, הצטברות של הרגשות הסוערים, המטלטלים, המועקה הכבדה של כל הרגעים. כמו משקולת אנך עומק, למדידת האוקיינוס. כך העצב צלל וצלל.</p>	<p>יומן אוקטובר 2023</p>	<p>לוסי אלקויטי</p>
	<p>האות ה' מסמנת את אלוהים. היא משמשת גם להבדלה והדגשה. היא הברה ומצלול שקט. מאז אירועי השבעה באוקטובר 2023, מרגיש לי שהיעדר שלה נוכח בכל.</p>	<p>ה' (07.10.23)</p>	<p>יונתן אולמן</p>
	<p>מהר מאד אחרי השבת השחורה היה לי דחף לזרוק סמרטוט על הנייר, עמדתי חסרת אונים וללא מילים מול החור שנפער.</p>	<p>מול החור שאין לו מילים</p>	<p>תרצה אולמן</p>
	<p>החורים שנפערו מול הזוועות, הנזילות בוכות את הכאב.</p>	<p>חורים</p>	<p>תרצה אולמן</p>

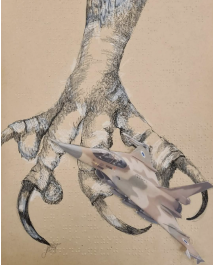

שם אמן	שם עבודה	כמה מילים של האמן.ית	דימוי
תרצה אולמן	החטופים	זרקתי את חלוק העבודה טבול בדיו על הבד, עקבות הגופות.	
מעינה וכטל	שבר כלי (משהו שנשבר)	30 יום לאחר ה-7 באוקטובר, הצלחתי להרים מכחול ולהתחיל למחוק. אחרי שמחקתי, התחלתי לרשום, מעט שאריות של משהו שנשבר.	
חגית קזיניץ	מאחורי הקיר	העבודה נעשתה נוצרה מחשבה על משהו שנשאר מתוך השבר. שריד	
לילי פישר	ללא כותרת	עבודה שהחלה מתוך תחושת חוסר האונים שליוותה אותי באותה שבת בה למשמע בקשות העזרה של תושבי העוטף שלא קיבלו מענה.	
אורית טוכמן דואר	ללא כותרת	תחושה ישירה, אבן כבדה המוחצת את הלב. אין את ה'משך' אותו המופשט מבקש. הייצוג קונקרטי, קשה להיות כרגע מעבר לו, הוא מאפשר אחיזה רגעית במה שמוכל בשפה. ושם אני	

שם אמן	שם עבודה	כמה מילים של האמן.ית	דימוי
		פוגשת את מגריט, ב"תקופת האבן", איבון של הלב, של האנושות. זמן סוריאליסטי וכל כך עמוק במציאות.	
גיניפר בלוך	סרט צהוב (מתנות קטנות)	עבודה מתוך סדרה הנקראת מתנות קטנות. מתוך מחשבה של ציור כמתנה (של היקום אליי) מתוך אילמות של הציור, נוכחות.	
גיניפר בלוך	The Dark Ages	עבודה מתוך סדרה של עבודות (מרובע שחור) העוסקת בשחור בעקבות מלביץ וממשיכי דרכו	
אביבית בלס ברנס	סדק גדול	סדקים נוצרים ומלווים את החיים שלנו פה. לאחרונה הסדק גדל והולך, הוא כמעט הופך למקום בפני עצמו. בשביל לשמור על מידה מסויימת של אופטימיות, אני מנסה להתייחס אליו באמביוולנטיות ולזכור שכמו שהסדק הנפער יכול לסחוף לתוכו פנימה ולאין דברים קיימים, כך גם יכולים לפרוץ ממנו החוצה דברים חדשים, מזינים ובונים.	

שם אמן	שם עבודה	כמה מילים של האמן.ית	דימוי
יעל גרינולד	היו ואינם	בחלוף הזמן, התחושות מתקוות, מתרגלים? מה אנחנו זוכרים? מה מרגישים? מה יישאר איתנו לעד?	
אליקו נר גאון	ללא כותרת	דקה לפני	
ורוניק ענבר	Anna Charboniere. In The Valleys of Piemont. (1655. (01 Anna Charboniere. In The Valleys of Piemont. (1655. (02	לפני כמה שנים נפתח עבורי מעין מחקר, שכלל דימויים היסטוריים של האופן שבו הגוף הנשי מחופצן לצרכי התעללות. קראתי לו סדקים ועינויים. ככה הגעתי לדמות הזו, אנה שרבונייר, שבמלחמת דת פנים נוצרית הפכה סמל לפרעות שנערכו בקהילה האוונגליסטית בחבל פיומונט. בשנת 1655. הרבלבנטיות לכאן ועכשיו שלנו-מעוררת בי תדהמה וחלחלה.	
תמר לדרברג	קריאה מחדש 2024/2023	העצב התהומי משתק אותי. לא מצליחה לבטא באמצעות צילום תחושות ומחשבות. עבודות שהוצגו בעבר נטענות מחדש ומקבלות משמעות מצמררת. מצלמת מנהרות עוד לפני שהחמאס החל לתוות את המנהרות בעזה. הקשר בין תהליכי	

דימוי	כמה מילים של האמן.ית	שם עבודה	שם אמן
	בניה למלחמה היה קיים תמיד במחשבות שלי.		
	<p>אני דרוכה בכל החזיתות- אלה מן הפנים ואלה מן החוץ. כולן חשופות, וכל נקודת אחיזה אפשרית, תלויה ברסיסים של המציאות המתפרקת. אני על המשמר, קיימת ולא קיימת. לא יכולה לתקוף, לא יכולה להגן, לא יכולה לזוז. מנסה לחבר- למצוא מקום לעמוד בו- כל דבר שובר אותי</p>	On Gurard	שובל קלושינר
	<p>כל מה שסיפרתי לעצמי וכל מה שרציתי להיות עם כל ה"טייטלים" והכתרים והשמות הכל נוזל הכל מתמוסס "כשהכתרים נוזלים" הכל מתמוסס ונעלם. כולנו אחת</p>	כשהכתרים נוזלים	לילי כהן פרח-יה
	<p>שיר היסטרי כל הילדים שגדלנו הפכתם אותם לשומרים, מחילים החיים שלהם נעצרים כי הפוליטיקאים יושבים בחדרים ממזגים איך חופרים את הנפש משאירים ריק תהומי מול הזעזעות והרע האנושי</p>	מעגל הדמים	הילה ליזר בגיה

שם אמן	שם עבודה	כמה מילים של האמן. ית	דימוי
		<p>לא נתן להבין לא רוצה להשב שאף פעם החלומות יתגשמו הכל תפל הסינפסות זועקות איך? למה? התהום מתדרדרת כל כך עמק לעולם לא נצליח לטיפס חזרה ולנשם ללא חרדה</p>	
טובה פסח	ללא כותרת	<p>"עיט על שדותינו, בבשרנו צפרניו, קומו, קומו בחורינו, צאו לשדה הקרב." -אברהם שלונסקי</p>	
טובה אלדד	הטווס	<p>מוות וחיים שזורים זה בזה, בלתי נמנעים, מתנגשים, צומחים זה מזה, מתאחדים, אין מנצח, אין מפסיד. תנועה וקפאון בזמן.</p>	
חן בללי	עצב	<p>נדמה לי שלכל איבר בגוף יש מקביל ברגש. הגוף שלי מכווץ וכואב, וזה כי לפעמים נגמרות לי המילים. לא יודעת אם נכתבה אי פעם המילה שיכולה לתאר את ההרגשה המורכבת והסבוכה הזו. הגוף שלי ממש יודע להוליך מתוכו כאב. אני משערת שהגוף של כולנו. שזו מן מכונה כזו.</p>	

שם אמן	שם עבודה	כמה מילים של האמן.ית	דימוי
		אני סומכת על הגוף שלי, שמה שאני לא מוצאת לו מילים יתפרק דרך הגוף.	
חן בללי	אשמה	איך אפשר לישון במיטה? לאכול אוכל מהמקרר? להתקלח כל ערב? להתלבש בבגדים נקיים? כשאני יודעת שאחיין שלי, רק בן 20 -לוחם בעזה, מסכן את חייו כבר חודש, למעני ולמען כולנו. לא שמענו ממנו כבר שבועיים בערך. ובכל בוקר כשאני קמה וחיה את חיי הפריויליגיים אני חשה אשמה. שהוא שם. נלחם.	
איה סריג	ללא כותרת	בימים של שידורים ועדכונים ללא הפסקה נוצרו שסתומי הלב. עוד ועוד ועוד.	
איילת ריזה	שבעה באוקטובר	איך אפשר בכלל להביע שואה שהתחוללה בארצנו כנגד עוללים, ילדים, נשים, קשישים ואזרחים תוך סדיזם וברבריות בלתי ניתנים לתיאור? בחרתי להביע את תגובתי לאסון אוקטובר השחור באמצעות ציור בתוך קופסאות של פרלנים איכותיים.	

שם אמן	שם עבודה	כמה מילים של האמן.ית	דימוי
		<p>כל קופסא הינה ארון קבורה עבור הנספים והנופלים. הנצחה של עולם ומלואו, סיפורי גבורה של אלפי אנשים.</p>	
אורה בריל	קול דמי אחיך	<p>אכזבה, כעס, ריחוק וכמעט נתק הגיעו לפיתחי</p>	
אלחנדרה אוקרט	מבור לאור (סדרה על חור שחור)	<p>הסדרה מוקדשת לחיים ילין שמדריך אותנו אל חזון של עולם טוב יותר. החור השחור, אפיסנטר, עוטף ישראל יקבל טבעות אור וההדים יפשטו בכל הארץ.</p>	
יאיר ברק	Speaking Generally	<p>לדבר באופן כללי, לדבר בשפת הגנרלים. המלחמות הן הביטוי התוקפני ביותר של הכללות</p>	
אלי דינר	משיכות צבע שמן על ציור שמן	<p>תגובה ציורית ראשונה אחרי כ-20 יום של קפאון.</p>	

דימוי	כמה מילים של האמן.ית	שם עבודה	שם אמן
	<p>העבודה נוצרה בשנת 2021 באווירת התקופה של מבצע שומר חומות. כשסיימתי אותה הרגשתי שהיא קשה מידי והחלטתי לגנוז אותה. לצערי היא הפכה רלוונטית בימים הקשים האלה.</p>	<p>צו 8</p>	<p>אודליה אלחנני</p>
	<p>הדימויים מתוך ציורו של הירונימוס בוש "מותה של זונה".</p>	<p>פריצה</p>	<p>דבורה מורג</p>
	<p>בין חושך לשמים . היום, חושך . תהומות . תעתוע . מביטה פנימה . מעל , עצים תלויים . חיים . צללים אפלים . שמש חזקה קול מגיע . רחש מים חיים בעומק האדמה . יש חיים ?</p>	<p>בין לבין</p>	<p>רבקה גלעד</p>